

SEDEF BETİL • Kırgınlığın Kuytusunda

SEDEF BETİL 1945'te Ankara'da doğdu. 1966'da Arnavutköy Amerikan Koleji'nden, 1971'de Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin Grafik Bölümü'nden mezun oldu. Grafik, iç dekorasyon ve renk danışmanlığı yaptı. 1994'ten beri yoğun olarak sosyal sorumluluk projelerinde çalışmaktadır. İlk kitabı *Kısa Karanlıklar* (İletişim Yayınları) 2015 yılında çıktı.

İletişim Yayınları 2438 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 417

ISBN-13: 978-975-05-2149-2

© 2017 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2017, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

SEDEF BETİL

Kırgınlığın Kuytusunda

İÇİNDEKİLER

Yaz Tatili	7
Güzel Şeyler Olacak	13
Benden Bir Parça	19
Sisli Günler	23
Dam	29
Gitmek Zamanı	33
Anneciğim	39
Genç Bir Kadının Bırakamadıkları	45
Büyükbaba'nın Bildikleri	49
Mektup	55
Sesleniş	61
Zamanı Değerlendirmek Lazım	67
Bir Fincan Kahve	71
Ağlamak	77
Uzun ve Kısa Hayaller	83
İlkbahar	89
Kafedeki Herhangi Bir Adam	95

Yaz Tatili

Sıcak, öyle sıcak ki, kıpırdayamıyorum, tuhaf bir sıcak, kaya gibi sert. Hele öğleden sonraları, duvarlara çarpa çarpa büyüyor sanki. Sıkılıyorum. İkinci kattaki odada yatakta pikenin üstünde X harfi gibi yatıyorum. Her gün böyle... Sıkıntı. İçimden dışarı doğru çıkmak isteyen, çıkamayan bir sıkıntı... İğneyle yer yer delsem, sivilce gibi aksa dışarı. Canım hiçbir şey istemiyor, YouTube'a bile bakmıyorum. Klima olsa. Babam sevmez, sahteymiş. En azından, bu yıl evdeki her tavana, terasa bile, pervane taktırmış. Ağır ağır tüm gün dönüyorlar. Babam da oralarda bir yerde elinde kitabı, ayağında labradoru Çiko, oturuyor. Kaç yıllık sevgilisi yok, eşyalarını da göremedim. Çok merak ediyorum ama babama her şeyi soraamayız. Geçen yaz gelememiştik. Tam biletler alındı abimle yola çıkacağız, bir telefon. Bize, "Gelmeyin, bu işi erteleyelim," dedi. Yılda bir ona gitmemize, o da topu topu on gün, iş diyor. Her kış İstanbul'a gelir, bir ay kalır, bizimle iki üç kere yemek yer. Altı yıl önce, yedi yaşındaydım, abim de on bir, annemle ayrıldılar. O zaman başka bir babaydı, severdim.

Sıcak, üstünde yattığım pikeyi yere attım, duvarla yatağın arasına. Bacaklarıma pikenin motifleri kopyalanmış, ince çizgiler, yer yer kırık kırık. Çarşaf serin serin. Diğer yana döndüm, don ve tişörtleyim, şort ve sutyenimi odaya girince yere atmıştım. Bol kesimli kısa tişörtüm beyaz, donum beyaz. Duvarlar beyaz, bir komodin, bir şifonyer beyaz, yer beyaz. Karşı duvarda bir ayna, beyaz. Kendimi aynada göremiyorum. Bacaklarımı havaya kaldırdım, aynada kahve, kahve oynuyorlar, ayak parmaklarımı açıp açıp kapatıyorum, ikisi iri, ikisi ince uzun, geri kalanlar güdük güdük. Yedi cüceler gibi yürütüyorum onları. Bacaklarım ağır, hızla yatağa düşüyorlar. Ensem, saçlarım yapışkan yapışkan. Pervane inleyerek devamlı dönüyor, bir sinek de ona binmiş ha bire dönüyor.

Bu öğlen, yine hiç konuşmadan menemen, salata yedik. Elif Hanım çok güzel yemek yapar, bu yaz her gün geliyor, iyi de oldu, ben artık çok yemek yiyorum, hepsi şaşıyor. Yorgunum, odama gidiyorum dedim, masadan kalktım. Sabah abimle sörf yapmıştık, rüzgâr muhteşemdi, babam nedense yapmadı. Ben babama sordum, “Canım istemiyor,” dedi. Oysa bize o öğretti. Gazete aldı, gölgede oturdu. Sörfü hazırlarken baktım, uzun uzun telefonda konuşuyordu, kaşları çatık, kızgın değil de endişeli gibi. Abime gösterdim, “Ne bileyim, sen işine bak,” dedi. O ikisi bu yıl neredeyse hiç konuşmuyorlar. Eskiden abim hep etrafında dolaşıp, soru sorardı. Şimdi tam tersi, babam ona bakıp bakıp duruyor, tam bir şey söylemeye karar veriyor, abim kapanıyor. Erkekler böyle mi sever? Anlamıyorum. Oysa hava alanında ilk karşılaştıklarında babam gülümseyerek ona uzandı, şefkatle sarıldılar. Ben de öyle gider sanmıştım. Galiba abim büyüdükçe babama benziyor.

Babam, beni gördüğünde ise şaşırdı, hatırladığı gibi değilim ki, bir adım geriledi. Kavuşmak için uzandı, başım başı-

na yaklaşmış, o kısalmış sanki, beceriksizce beni sarmalamaya çalıştı. O zayıflamış, benim memelerim oluşmuş. Onun saçı dökülmüş, sakalını kesmiş, benim kaşlarım alınmış, saçım mavilenmiş. Bilemedi ben kimim, bana bakarken, konuşurken de sanki yeni tanışmışız gibi ne diyeceğini düşünüyor. Benim canım sıkılmasa, onu konuştururum da, ama şu sıra olmuyor, sebebini bilmediğim bir şeyler hissediyorum, sanki bedenim içimden dışarı çıkmak istiyor. Şu sıralar kendi sorunlarım var. Hele uyumak, çok zor. Hep yorgunum ama yatınca da uyuyamıyorum. Geçen gece İstanbul'da sonunda ağladım, annemi çağırdım. Geldi, saçımı okşadı, küçüklüğümü anlattı. Bu durumumu sorunca, "Babana gideceksin, heyecandandır," dedi. Ama buraya geleli yedi gün oldu, hep aynı sıkıntı, uykusuzluk. Ergen olmak, bu mudur? Her sabah donuma bakıyorum, kanama yok, yüzüme iyice bakıyorum, hiç sivilce yok. Ama memelerim hep yanıyor. Yana yana büyüyorlar. Kambur durursam gözüküyorlar, bazen de omuzlarımı öne alıyorum. Abimin tişörtlerini giydiğim de oluyor. Ter kokuyorum, her yanımdan kıllar uzuyor. İstemediğim şeyler oluyor, hoş değil, hatta çirkin.

Sıcak, yattığım yer hemen ısınıyor. Demin biraz da yerde yattım. İyi geldi. Sabah iki arkadaşımın Instagram'da özçekimi vardı, onları aradım, ulaşamadım. Belki WiFi'sız bir yerdeler, belki de beni görünce açmadılar. Beni kimse aramıyor. Abime sordum, onu arkadaşları çok arar, "Sizinki kız işi, ben anlamam," dedi. Abime babamın sevgilisini de sordum. "Koskoca adam, küçücük kız, sıkılıp gitmiştir," dedi. Aslında sevgilisi, küçük değildi, bana kendi söyledi, otuz altı yaşındaydı, iki yaz önce, şimdi otuz sekiz oldu, babamdan ancak on yaş küçük. Neşeliydi, hep gülerdi. Benimle tavla oynardı, krep yapardık, akşamları dizi seyrederdik. Gece, hiç üşenmez, dondurma almaya giderdik. Anneme bunları hiç anlatmadım. Bu yaz da olsaydı iyi olurdu. Abimle babam

olimpiyat seyrediyorlar, hep ayrı tarafı tutuyorlar, Japon'a karşı Çin örneğin veya Portekiz'e karşı İspanya, yakın yerler yani. Sporun ne olduğu önemli değil, bisiklette de, okçulukta da, yelkende de hep aynı. Belki de birbirlerine rakip olunca daha çok kızıp, seviniyorlar. Neden böyleler, ben anlamıyorum. Ben sörfü, bisikleti, okuldaki voleybolu hep birleriyle olmak, eğlenmek için yapıyorum. Pervanedeki sinek yatağıma düştü, yamyassı olmuş, kurumuş. Sağ ayağımın başparmağıyla yataktan yere attım.

Tam yatağın ortasına geldim, yüzükoyun döndüm, T harfi gibi yatıyorum. Başım sola dönük, tek gözüm, tek burun deliğim saç tellerimin arasından etrafı izliyor. Her nefeste teller uçuşuyor, yavaşıca yerine konuyor. Burnum kaşınıyor, sol elim zorla yerinden kalkıp, burnumu buluyor, kaşılıyor, telleri tek tek geri itiyor, ağır ağır eski yerine gidiyor. Gözüm kapanıyor. Yapışkan sıcak üstümü örtüyor. Uyusam, ah, bir uyusam. Memelerim acıyor, yanmaya başlıyor, hemen sırtüstü dönüyorum. Gözlerim pervanede, pervane inceden inleyerek ağır ağır dönüyor, gözkapaklarım usulca kapanıyor...

Kapı birden açılıyor. Yatağımda fırlıyorum, kalbim çarpıyor.

“Uyandırdım mı güzel kızım? Haydi kalk, neredeyse akşam olacak. Bak, sana ne getirdim.”

Elif Hanım koca bir tabak karpuzla yatağımanın kenarına oturdu, ağzıma da bir parça koyarak. Üçgen sulu bir parça, buz gibi. Tüm oda serinledi, karpuz oldu, bizi içine aldı. Isırıyorum. Karpuz, dudaklarımın arasından kırmızı kırmızı, ıslak ıslak, serin serin çenemden, boynuma, memelerimin arasından göbeğime akmaya başladı. Elif Hanım gülüyor, daha ben yutkunmadan, ağzıma bir parça daha koyuyor.

Ağzım bir ara boşken soruyorum,

“Elif Hanım, babamın sevgilisi neden gitti?”